

Iz kapitola 9.

[1] Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo; nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo. [2] Rozmnožil jsi národ, rozhojnil jsi jeho radost; budou se před tebou radovat, jako se radují ve žních, tak jako jásají ti, kdo se dělají o kořist. [3] Neboť jeho jeho břemene a hůl na jeho záda i prut jeho poháněče zlomíš jako v den Midjánu. [4] Pak každá bota obouvaná do válečné vřavy a každý plášť vyválený v prolité krvi budou k spálení, budou potravou ohně. [5] Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: "Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje." [6] Jeho vladařství se rozšíří a pokoj bez konce spočine na trůně Davidově a na jeho království. Upevní a podepře je právem a spravedlností od toho času až navěky. Horlivost Hospodina zástupů to učiní. [7] Slovo poslal Panovník proti Jákobovi a dopadlo na Izraele. [8] Všechno lid o tom zvěděl, Efrajim i obyvatelé Samaří. V pýše a velikášství srdce však říkají: [9] "Co bylo z cihel, spadlo, vystavíme to z kvádrů; smokvoně byly vykáceny, nahradíme je cedry." [10] I pozvedl Hospodin proti nim protivníky - Resína - a popudil proti nim jejich nepřátele: [11] z východu Arama, ze západu Pelištejce, aby plnými ústy požírali Izraele. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena. [12] Avšak lid se neobrátil k tomu, který ho bil, Hospodina zástupů se nedotazovali. [13] Proto Hospodin odsekl od Izraele hlavu i ocas, palmovou ratolest i sítinu v jediný den. [14] Stařec a vznešený jsou ona hlava a prorok učící klam je onen ocas. [15] Vůdcové tohoto lidu se stali svůdci a ti, kdo se dají vést, jsou ztraceni. [16] Proto neměl Panovník radost z jeho jinochů a nad jeho sirotky a vdovami se neslitoval, protože všichni jsou to rouhači a zlovolníci, bludně mluví každá ústa. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena. [17] Avšak jejich svévole hoří jako oheň, požírá bodláčí a křoví, zapaluje houštiny lesa a kouř se vířivě vznáší. [18] Země se zatměla pro prchlivost Hospodina zástupů a lid se stal potravou ohně; nikdo nemá soucit ani s bratrem. [19] Hltá, co je napravo, a zůstává hladový, požírá nalevo, a sytý není, požírá maso své vlastní paže, [20] Manases Efrajima, Efrajim Manasesa a na Judu se vrhají společně. Tím vším se jeho hněv neodvrátil a jeho ruka zůstává napřažena.